

kæmpestore Stater, som bragte Ødelæggelsen over de paagældende Lande. Jeg ser da ikke, at der er blot den fjerneste Mulighed for at drage nogen som helst Slutning med Hensyn til, hvad der sker, naar et Land ikke har noget Værn, fra disse Begivenheder, thi de paagældende Stater havde saa vist et overordentlig stort Værn paa begge Sider til at føre Kampen med. I øvrigt tror jeg at kunne nøjes med at sige til det ærede Medlem, at stærke Ord gør det ikke, i hvert Tilfælde ikke alene. De kan ikke erstatte Grunde, naar man diskuterer Spørgsmaal af den Karakter, her er Tale om.

Jeg skal dernæst vende mig til de Betragtninger med Hensyn til vore Forpligtelser af folkeretlig Karakter, som jo er det, der i højest Grad samler Interessen under denne Diskussion, baade her i Salen og vel i Virkeligheden ogsaa ude i Befolkningen. De to ærede Medlemmer Hr. Brorsen og Hr. Pürschel havde i Gaar faaet det Indtryk, at vi vilde ligesom bidrage til at formindske Danmarks Forpligtelser i Henhold til Aftalerne om økonomiske Tvangsforanstaltninger. Det ærede Medlem Hr. Brorsen syntes at have den Forestilling, at hvad jeg havde udtalt om, at der kunde være Lempelser, Undtagelser for vanskeligt stillede Stater, var noget, som gik ud paa ligesom at smøge Forpligtelserne af sig. Det ærede Medlem tager fuldstændig fejl i saa Henseende. Vi har hyppigt erklæret vor fulde Overbevisning om Nødvendigheden af i fuldt Maal at opfylde ethvert berettiget Krav, der kan stilles til os af Folkeforbundet; og med Hensyn til de Pagtændringsforslag og de Fortolkninger af Folkeforbundets Delegeretforsamling disse Pligter vedrørende, som Danmark har bidraget til at gennemføre, og som jeg henviste til, har den danske Regering, den Regering, af hvilken det ærede Medlem paa et senere Tidspunkt blev Medlem, givet de fornødne Instruktioner til den danske Delegation om at sætte al sin Styrke ind paa at opnaa netop de paagældende Bestemmelser. Det er disse Bestemmelser, jeg har henvist til, og jeg tror, at naar det ærede Medlem først er blevet klar derover, vil han faa en anden Opfattelse af dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem talte dernæst om, at vi af Hensyn til de økonomiske Sanktioner maatte have en Grænsevagt. Ja,

det har jeg sagt i mine tidligere Udtalelser, og derom er der ikke Skygge af Tvivl, det er en af Hovedopgaverne for den Grænsevagt, vi mener maa opretholdes, netop dette at kunne sikre, at de økonomiske Sanktioner bliver haandhævet paa en rimelig Maade fra dansk Side, hvis der skulde blive Brug derfor.

Det ærede Medlem talte dernæst overfor den højtærede Udenrigsminister om, at det var ikke disse Fortolkninger af de enkelte Paragraffer, det kom an paa, de havde ligesom ikke nogen væsentlig Interesse. Men naar man har spurgt netop Udenrigsministeren og bedt om Udenrigsministerets Svar, maa dog det, man først og fremmest har tænkt paa at kræve, være en Redegørelse for, hvad der i Henhold til Aftaler, i Henhold til gældende Regler paahviler Danmark. Og saa kan man ikke bagefter skyde det til Side og sige: Det er saadan en Masse Paragraffer, dem er det til syvende og sidst ikke, det kommer an paa.

Det ærede Medlem vendte tilbage til sin Forestilling om, at hvis vi ikke paa virksom Maade havde kunnet varetage Danmarks Neutralitet, naar den paa et eller andet Punkt var blevet krænket, vilde vi ikke have faaet Udsigt til at faa Sønderjylland tilbage, thi da vilde der ingen Sympati have været for Danmark, naar de andre Lande havde lidt og ofret mange Menneskeliv, medens Danmark ikke havde ofret Menneskeliv. Sympatien for Danmark hvilede paa det Offer, det danske Folk havde bragt i 1864, da ingen anden kom Danmark til Hjælp, og paa de Ofre, de sønderjydske Borgere havde ydet ved at deltage i Kampen, og jeg tror, det er en højst forunderlig Opfattelse af de allieredes Betragtning af disse Spørgsmaal, at man, fordi Danmark under Krigen muligvis havde været ude af Stand til overfor den Magt, hvis Styrke de andre noksom havde faaet at prøve, at sætte en virkelig Modstand mod Neutralitetskrænkelser, da skulde have opgivet enhver Sympati for Danmark.

Jeg vil gerne overfor det ærede Medlem Hr. Axel Møllers Bemærkninger om disse folkeretlige Spørgsmaal erkende, at der var en øjensynlig Bestræbelse hos det ærede Medlem for at fremhæve, hvad der kunde være af Enighed imellem os, og det glæder mig naturligt. Der er sikkert nok